

obligatorisk skal høre ind under Nævnet, at Bestemmelsen om Ejerens Ret til at forbeholde sig en Lejlighed i sin egen Ejendom er blevet stærkt begrænset, at Dusruvæsenet bekæmpes paa bedre Maade end tidligere, at Kommunen faar — og det regner jeg for meget betydeligt — Raadighed over Lejligheder, der staaar ubeboede eller uudlejede indenfor dens Grænser. Alle disse Ting betyder store og væsentlige Fremskridt fra den nugældende Lov, og naar man ikke har kunnet faa de andre Fremskridt, vi her i Folketinget var enige om sidst, maa vi skyde dem ud til November 1919. Endelig maa jeg sige, at jeg tror, det er lykkedes at finde en Form for Overnævnets Virksomhed, som vil gøre det heldigt, at denne Institution tilvejebringes. Jeg har i den sidste Tid ofte haft Lejlighed til at modtage Beklagelse over Nævnsafgørelser baade fra den ene og den anden Parts Side, overfor hvilke det har forekommet mig ret uheldigt i Længden at maatte henvise til, at denne Nævnsafgørelse var definitiv, og da der nu er fundet Regler for en Appellinstans' Virksomhed, hvorved denne begrænses saaledes, at den ikke kan tænkes at blive overbebyrdet, tror jeg, man skal være tilfreds med, at Overnævnsinstitutionen indføres. Jeg anbefaler altsaa at stemme for Lovforslaget i Haabet om, at den næste Revision ligesom den nuværende vil betyde Fremskridt.

Asgar Karstensen: Det forekommer mig, at denne Sags Behandling maatte have overtydet den ærede Indenrigsminister om, at det, vi tilstræbte, ikke var noget Modstandssamarbejde for at standse Loven eller for ensidigt at paavirke Loven. Det, der skete ved Samarbejdet imellem de to Partier, Venstre og Folketpartiet, der udgør Flertallet i Landstinget, i Overensstemmelse med, hvad der var passeret under Forhandlingerne her i Folketinget, er jo alene dette, at man har benyttet den Stilling, man har, til at faa præget Forslaget i visse Henseender, saaledes at Forslaget ikke fik den ensidige Karakter, som Ministeriet og Regeringspartierne havde ønsket, det skulde have. En Række af de Forslag, som Ministeren selv erklærer for Fremskridt, er netop udgaet af dette Samarbejde. Jeg formoder derfor, at Ministeren ved sin Omtale af Modstandssamarbejdet ikke helt har villet karakterisere det, der er foregaaet i denne Sag, men mere har søgt Lejlighed til at

give den politiske Utilfredshed med Stillingen oppe i Landstinget, som den er i Øjeblikket, et Udtryk, som dog ganske vist ikke rigtig passer til den Sag, der her ligger for.

Indenrigsministeren (Rode): Hr. Asger Karstensen tager fejl, det var den ærede Folketingsmand, der karakteriserede Landstingets Behandling som et Modstandssamarbejde mellem Venstre og det konservative Folkeparti. Det var overfor denne urigtige Karakteristik, at jeg hævdede, at der indenfor Landstingets konservative Kredse og Venstrekredse havde været saavel tilbageholdende som fremadrivende Kræfter, og at meget af det Resultat, som var opnaaet, skyldtes, at der ogsaa fandtes fremadrivende Kræfter, som ikke havde deltaget i det af Hr. Asger Karstensen saa stærkt forherligede Modstandssamarbejde.

Slebsager: Vort Parti har ikke været med i noget Modstandssamarbejde, vort Parti har i denne Sag som ved andre Lejligheder været med til at arbejde paa at skabe en efter vor Mening saa god og tilfredsstillende Lov, som det har været muligt, og jeg ser paa det foreliggende Resultat som Resultatet af et Arbejde mellem de Konservative og de andre Partier. Oppe i Landstinget har alle Partier sluttet sig til dette Lovforslag.

Asgar Karstensen: Jeg har ikke ved denne Lejlighed forherliget noget Modstandssamarbejde, ikke under nogen Form. Jeg har heller ikke været med til i de Beslutninger, der indenfor mit Parti har været tagne angaaende andre Love, at forherlige noget Modstandssamarbejde. Jeg tror, den ærede Minister har gode Eksempler paa, at der fra den Side, jeg tilhører, ikke er taget paa Sagerne saaledes, at vi ønsker at gøre Modstand for Modstandens Skyld, og Forholdet ved nærværende Lovforslag er i allerhøjeste Grad et Vidnesbyrd i saa Henseende. Den ærede Minister gaar saaledes rent galt i Byen, naar han fortæller, at jeg skulde være Ordfører for saadanne Bestræbelser; han ved for øvrigt god Besked med, at det har jeg ikke været i dette Tilfælde, det har jeg ikke været i noget foregaaende Tilfælde, og det vil jeg ikke være i noget efterfølgende Tilfælde.

Hermed sluttede Forhandlingen.